† Forsvarer mod bolsjevismen

af Reichsführer-† Heinrich Himmler

Oversat fra den originale Third Reich Book:
“Die Schutzstaffel er antibolschewistische Kampforganisation”

Machine Translated by Google

Indholdsfortegnelse

Bolsjevismen 4

Purim 4

Andre eksempler 5

Den franske/frimurerrevolution 5

Den russiske revolution 5

Vores Folk 7

germansk lov 7

Den guddommelige orden 7

Dyrets ret 8

Kulturelle fund 8

Ærbødighed af forfædre 8

Mod og styrke 9

Kendskab til astronomi 9

Den ældste plov 9

Alfabetet 9

Vort Folks forpinte Historie 9

Hermann Cherusker 10

Den germanske sekretær 10

Widukinds desperate kamp 10

Aleman-slaget 10

Bondekrigene 10

Vores dyder og fejl 11

Vores egen skyld 11

Machine Translated by Google

Vejen til lydighed

Tjeneste for Kirken og Den Tyske Orden 12

Staten Friedrich II på Sicilien 12

Den Tyske Ordens stat i Østpreussen 12

Den preussiske hær 12

Den gamle Fritz' Preussen 13

Befrielseskrigene 13

1864, 1866 13

Verdenskrigen 13

Führeren og nationalsocialismen 14

Schutzstaffelen 14

Oprettelse af Schutzstaffel 14

Kendskab til værdien af blod og selektion 15

Vilje til frihed og kampånd 16

Præstationsprøver 16

Loyalitet og Ære 16

Lydighed 17

Ægteskabsloven 17

Barnets Sejr 18

SS-mandens æreslov 18

Troen på Gud 19

Blod og Jord 20

Sikkerhedstjeneste og hemmeligt statspoliti 20

Bolsjevismen - ikke et nutidigt fænomen 20

Schutzstaffelen 21

Machine Translated by Google

Bolsjevismen

I dag siges der meget om **bolsjevismen.** De fleste mennesker tror, at bolsjevismen er et fænomen, der dukkede op i nutiden. Mange tror endda, at bolsjevismen - denne jødiske organiserede og ledede kamp for undermenneskeligheden - er helt ny i verdenshistorien.

Vi mener, det er vigtigt at fastslå, at så længe der har været mennesker på jorden, har kampen mellem mennesker og undermennesker været den historiske regel. Denne jødisk ledede krig mod folkene har tilhørt det naturlige livsforløb på vores planet, så længe vi kan se. Man kan roligt sige, at denne kamp på liv og død er lige så meget en naturlov som menneskets kamp mod pest og pestens angreb på det sunde legeme.

Det er derfor nødvendigt at studere nogle få meget klare eksempler på metoderne til deres kamp fra fortiden til vor tid for at erkende den jødisk-bolsjevikiske fjendes taktik.

Purim

Bibelen giver os et af de historiske eksempler på den radikale udslettelse af et arisk folk ved bolsjevik-jødiske metoder. Læs dette en del af jødisk historie, hvor det er skrevet, at jøderne var fordelt blandt perserne, i alle byer og landsbyer og i hovedstaden Sufa. De ariske persere anerkendte faren fra disse jøder. Viljen til at løse det jødiske spørgsmål i Persien blev personificeret af minister Haman. Kongen, som Bibelen kalder Ahasveros, men som i virkeligheden var Xeres, blev adskilt fra sin persiske kone Basthi af hofjødernes ekstremt kloge intriger. Kongen var påvirket af jødiske piger, især af den jødiske skøge Esther.

Vi læser, hvordan den udførlige jødiske intriger mod den folkeorienterede og racebevidste minister Hamans vilje endte med, at den skruppelløse og forblindede konge afleverede den loyale minister Haman til jøden Mardochei for at blive hængt. Denne afskyelige praksis ses også senere gennem historien. Mardochei blev gjort til vicekonge. Han udstedte sine ordrer med den koldblodige, nøgterne og ubarmhjertige beregning, der er typisk for bolsjevismen. Han havde de mest ædle persere og alle jødernes fjender i byerne myrdet af jøder beskyttet af en konges edikt på en bestemt dag.

Bibelen siger, at 75.000 persere blev slagtet den dag. Dette blev kronet af en kongelig edikt, der gjorde den 14. og 15. i måneden Adar til en helligdag. Den dag i dag fejres denne højtid som Purim, den store jødiske sejrsfest.

Det er indlysende, at det gamle persiske folk aldrig kom sig over dette slag. En

Machine Translated by Google

kan se hele tragedien i, at dette folk, der blev ramt og ødelagt af den jødiske bolsjevisme, ikke kun mistede den høje, rene zoroastriske religion, men også sit modersmål.
Først efter to tusinde år var tyske lærde i stand til at oversætte det gamle persiske sprog til tysk efter omhyggeligt, videnskabeligt arbejde.

Dette er altid bolsjevismens vej: Et folks lederskab er skåret ned. Det falder i slaveri: økonomisk, videnskabeligt, kulturelt, åndeligt, psykologisk og fysisk slaveri.
Resterne af folket, frarøvet sin egen værdi og degenereret af endeløs raceblanding, forsvinder inden for det historisk korte spænd på nogle få århundreder. Senere ved man kun, at sådan en engang har eksisteret.

Andre eksempler

Hvor mange andre tragedier - fuldførte eller ej - der er sket på denne jord, ved vi ikke. I mange tilfælde kan vi bare mistænke, at den evige fjende af os alle, jøden, havde sin blodige hånd med i spillet på den ene eller anden måde. Gennem tiderne ser vi bødlens sværd falde igen og igen som i Cannstadt og Verdun. Vi ser de brændende pæle, hvor titusinder blev martyrdøden - de lemlæstede lig af vores folks mødre og piger brændt til aske. I vores sind ser vi domstolene for inkvisitionen, der affolkede Spanien ligesom Trediveårskrigen, der i løbet af en levetid reducerede vores blomstrende tyske folk fra 24 millioner til en halvt udsultet rest på fire millioner.

Den franske/frimurerrevolution

Nu går jeg over til nyere tid for en vis europæisk fuldstændighed. metoderne fra den franske revolutions terrorregime
nåede fuldskala bolsjevisme i jakobinerne og i lovens tid "til fjernelse af de mistænkelige": nedslagtningen af de blondhårede og blåøjede, af de bedste sønner af det franske folk. For sandhedens skyld skal det nævnes, at franskmændene
Revolution var udelukkende revolutionen af frimurerordenen, denne fornemme jødiske organisation. Frimurerne har ikke kun indrømmet deres "herlige" revolution, de roser den snarere som deres triumf i enhver loge i hele verden lige ned til den mest harmløse tyske loge.

Den russiske revolution

Jeg kommer nu til den russiske revolution. Det er ikke min opgave endnu en gang at gentage datoerne. Det vigtige i denne sammenhæng er i stedet henvisningen til metoderne.

Først bliver utilfredsheden hos Ruslands socialt lidende folk systematisk udnyttet og brugt til revolutionær propaganda. En række russiske ledere, der ønskede det

Machine Translated by Google

afskaffe livegenskab, især minister Stolypin, er elimineret, før de kan gennemføre deres reformer til Ruslands fordel af jødiske anarkister. Alle mulige midler bruges til at agitere Rusland til krig mod Tyskland. Husk rollen som jødisk/frimureraktivitet for at starte verdenskrigen.

Den næste fase af den bolsjevikiske revolution starter så i Rusland. Frimureriet kalder dette skiftet fra "det gule flags system" til "det røde flags system". I parlamentarisk jargon: hersker overgår fra de demokratisk-borgerlige partier til det moderate socialistiske parti - af os socialdemokraterne og derovre mensjevikkerne. I spidsen for dem står jøden Kerenski, en mand, hvis behandling er et klassisk eksempel på arisk venlighed. Hans jødiske mor - hvis jeg her må indsætte denne lærerige episode - var blevet dømt til døden på grund af involvering i anarkistiske angreb, men hun var blevet benådet af den sidste zars far, fordi hun var gravid med Kerenski.

Netop denne mand, som skyldte sit liv til arisk venlighed, afsætter den sidste zar og baner vejen for bolsjevismen.

Men der var stadig for mange modstandskræfter tilbage i Rusland. Dette folk er igen koldblodigt ophidset til en offensiv. Endnu en gang bliver ariske russere sendt til slagterblokken. Den endelige opløsning er muliggjort. Der er en anden ændring, for at bruge frimurerens jargon, "det røde flags system" erstattes med det sidste system, "det sorte flags system". I parlamentarisk henseende: styre overgår fra det moderate socialistiske parti til det radikale socialistiske parti, bolsjevikkerne. Intet mere står i vejen. Med statens fulde magt fuldfører jøderne den radikale nedslagtning af det gode blod, der modstår dem. Alle de andre bøjer sig i frygt og rædsel.
Man kunne citere fra Esters Bog, hvor der står: mange persere bliver jøder af frygt for jøderne! I systemet med det sorte flag afviger alle ikke-jøder med svag karakter til jøderne. De bliver bøddelhjælpere og hjælpsomme ånder, meddelere og spioner mod deres eget folk.

Perfektionen af disse udryddelsesmetoder kan ses ud fra det russiske hemmelige politis taktik. Igen og igen organiserer de selv systemisk oprør med nøgleagenter mod deres eget regime for igen og igen at finde de ledere, der ville deltage i en sådan opstand og neutralisere dem. Enhver modstandsleder - alle i dette torturerede ariske folk, der stadig er i stand til at tænke eller endda blive ledere mod bolsjevikkerne og jøderne - falder.

Hvis man undersøger den russiske revolution, vil man finde mange paralleller til den tyske revolution i 1918. Den eneste forskel her var, at en velvillig Gud, et venligt Forsyn skabte en dæmning og tilkaldte modstandsstyrker. På det rigtige tidspunkt, i 1919, startede Adolf Hitler sit arbejde.

Machine Translated by Google

Ser man på alt, kan du tilføje utallige flere beviser, mindre og større, for dette blodbillede af bolsjevismen i nationernes historie.

Jeg tror næppe du vil være uenig med mig. Jeg beder dig om at se - ikke på detaljer med overdrevet arisk/tysk objektivitet - snarere på den generelle linje. Du vil se, at vi - i jøder, undermennesker og deres hjælpeorganisationer - bliver konfronteret med dygtige modstandere. De er kloge og dygtige til at organisere ødelæggelse.
De ved, hvordan man bruger enhver lejlighed og mulighed, i salonen eller i statsministerens eller monarkens kammer. De mestrer attentat, gift, retning af dødbringende stål, udsultning af hele uønskede befolkningssegmenter, intriger, ærekrænkelse af individuelle ledere, spiller personligheder mod hinanden (hvem bør være venner til døden), kampen på gaden og i fremtiden. bureaukrati, rivning af bønderne og misbrug af religion. De indser bedre end os, **at der ikke er nogen nøgle til fred i disse kampe, snarere kun sejrherre og besejrede, og at nederlag i denne konflikt betyder et folks død.**

Du vil også bemærke, at denne fjende har vundet ikke et lille antal sejre. Han kunne skrive navnene på de nationer, som blev ødelagt af ham, på hans ødelæggelsesflag.

I må alle aldrig glemme, at disse observationer ikke kun handler om **fortidens og nutidens bolsjevisme,** men **også fremtiden.**

Vores Folk

Hvor stor vores folk var, hvor høj dens tanke var og hvor fuldkommen den retspraksis var, alt dette er altid åbenbaret for mig af følgende kendsgerning:

germansk lov

Gammel germansk lov forhindrede enhver uautoriseret person i at ødelægge noget i naturen, der er helligt for alle mennesker og skabt af Gud. Indtil forholdsvis nyere tid var det forbudt i germanske bygder at fælde et træ i landsbyen uden samtykke fra de andre bønder. Hvis et træ blev fældet, var det knyttet til forpligtelsen til at plante tre nye unge træer.

Den guddommelige orden

Dette lovbegreb omfattede vores forfædres hellige overbevisning om, at alt i livet og på jorden var skabt af Gud og havde en sjæl. Fjollede, ondsindede og dumme mennesker har forvandlet dette til fabelen om, at vores forfædre tilbad guder og træer. Nej, ifølge gammel viden og gammel lære var de det

Machine Translated by Google

overbevist om hele denne verdens guddommelige orden, om alle plante- og dyrerigerne.

Dyrets ret

Kun den ariske, germanske mand kunne inkludere dyr - som ikke har nogen rettigheder i utallige andre lande i denne verden - i sin jura. Også her finder vi rester ind i senmiddelalderen. Selv i tilfælde, hvor skaden af dyr var åbenbar, for eksempel en rotte- eller museplag, ved vi fra historiske beretninger, at byrådet ikke uden videre kunne beordre udryddelse af disse små, men for mennesker ødelæggende dyr. For de var forankret i den guddommelige orden og var blevet skabt af Gud. Så de blev stillet for retten, og den ordentlige tysker forsynede endda den lille tiltalte med en forsvarsadvokat. Først efter retssager og bevis for, at den lille gnaver havde skadet ordenen og harmonien i dette stykke jord, kunne kampagnen mod dem beordres.

I dag kan vi grine af disse gamle, efter vores standarder barnlige synspunkter. Det vil det være bedre for os mænd uden fromhed af den moderne tid til at bøje vores hoveder for dybden og storheden af dette verdensbillede, af denne dybt rodfæstede tro på Gud og i denne orden baseret på Gud.

Kulturelle fund

Jeg kan vise dig andre billeder. Når vi graver i tysk jord hist og her langs kanten af marken, finder vi kun nogle få håndbredder under overfladen kostbare kobber-, sølv- og guldstykker. Kvaliteten af deres håndværk, kunstneriske og klassiske skønhed kan næppe opnås af os moderne, teknologisk så avancerede mænd.

Ærbødighed af forfædre

Vi står foran en kæmpe stenkirkegård og kalder tankerne frem i os om mennesker i fjerne årtusinder foran os. De var ikke snævert som os, der bygger kirkegårde, der skal ryddes efter et par generationer, knoglerne sættes i en kiste og så rives ned. Vores forfædre byggede snarere et mindesmærke i årtusinder, som vi i dag ærbødigt står foran. Måske går tanken igen op for mange af os i dag, at forfædrenes ære er en kilde til styrke for et folk, at enhver, der ærer sine forfædre, også måler sin egen storhed og sin egen betydning med den korrekte målestok.

Machine Translated by Google

Mod og styrke

Eller jeg kan igen præsentere de romerske forfatteres beskrivelse af de første stammer, der trådte ind i romersk historie, kimbrerne og teutonerne. De var store, meget stærke og smukke. Deres angreb var voldsomt, og deres uudtømmelige styrke smadrede den ene romerske hær efter den anden, indtil de blev ofre for vores forfædres fejl. Derefter blev de besejret og udslettet af romersk disciplin og militær orden.

Kendskab til astronomi

Jeg kan tilbyde dig et fredfyldt billede. Når vi i dag ser på et kort og tegner i de gamle bebyggelser, ser vi, at de danner et harmonisk mønster langt ud over det, der er synligt med det blotte øje. De var organiseret med en hidtil uset viden om astronomi uovertruffen den dag i dag. De blev grundlagt af mænd med den dybeste ærbødighed for det guddommelige væsen, der skabte disse stjerner såvel som vores egne.

Den ældste plov

Et andet fredeligt eksempel er ploven, vores folks ældste våben, der vides at være blevet trukket gennem vores jord for fem tusinde år siden med en hidtil uset, fornuftig dyrkningsrækkefølge inklusive sædskifte.

Vi ønsker at huske og understrege, at vi ikke erhvervede ploven fra andre, snarere at romerne overtog den forbedrede plov fra vores germanske forfædre.

Alfabetet

Et sidste eksempel er runealfabetet, moderen til alle skrivesymboler for nok de fleste. De tidligste forfædre til det ariske/tyske folk udtænkte og skabte det bevidst. Vi har stadig nogle få eksemplarer fra forhistorien, der menes at være fortæret af naturen, nemlig klippeskriftet. Vi ved, at Karl den Frank samlede utallige andre skrifter, men hans Jewized søn Ludwig den Fromme i forening med en intolerant kirke brændte dem næsten uden undtagelse.

Vore Folks forpinte Historie

Det var, kort opsummeret, vores Folk.

Men når vi ser på dette folks historie, ser vi i de sidste 2.000 år den mest forpinte historie, som et folk - velsignet med alle gaver af ånd og krop - kunne have haft.

Machine Translated by Google

Vi stiller det store spørgsmål hvorfor?

Også her vil jeg begrænse mig til blot nogle få eksempler fra de mange for derefter at forsøge et svar.

Hermann Cherusker

Germaniens befrier fra romersk styre var som bekendt Hermann Cherusker. Han blev dræbt af mænd af sin egen klan, af sit eget blod, efter at hans svigerfar havde leveret sin egen datter, befrierens kone, til romerne.

Den germanske sekretær

Jeg minder dig om de sidste par århundreder af Romerriget. Cæsars nærmeste medarbejder var en germansk mand, der organiserede Gallien for Rom. Fra det tidspunkt og frem blev Romerrigets pragt og storhed igen og igen sikret af germansk kreativitet, germansk ledergeni, germansk lederevne og germansk soldaterskab, der tjente den forfaldne og racemæssigt dømte romerske stat mod dens eget blod.

Widukinds desperate kamp

Jeg henviser til Widukinds desperate kamp, der var dødsdømt, fordi adelige af hans egen stamme og hans eget folk, folk af samme blod, ikke kunne forenes og stak senere deres hertug i ryggen.

Aleman-slaget

Jeg henviser til det ovennævnte Aleman-slag, der var tabt, fordi de så frie germanske mænd ikke kunne bære synet af deres hertuger, mænd af samme blod, på hesteryg, fordi det ville gøre dem højere end de andre.

Bondekrigene

Jeg refererer til sidst til bondekrigene, hvor en heroisk kamp blev ledsaget af stor uorden, splintring og mangel på disciplin. Det rene ønske og den klogt udtænkte vision om en tysk stat - tænkt af bøndernes bedste sind -
sank i graven sammen med de blodige lig af uhelbredelige, tåbelige germanske mænd efter et tabt slag. Til sidst var kun det tragiske og indsigtsfulde ønske tilbage om, at børnebørnene ville kæmpe mere succesfuldt.

Machine Translated by Google

Vores dyder og fejl

En af vores bedste dyder er bestemt vores mægtige vilje til frihed!
Udvælgelsen af vores blod er bestemt det bedste blod, der forbliver bevaret til denne dag som vores races godhed. Men begge dele alene er ikke blot incitament og drivkraft mod kulturel storhed og heroisk kamp, snarere også hindringer for skabelsen af en stor stat af alle tyskere og dermed også årsagen til alle de nederlag, vi har lidt gennem hele vores historie, århundrede efter århundrede. .

Den overdrevne vurdering af værdien af det lige så gode blod, af det stolte selv, gjorde det umuligt for en adelsmand at adlyde en anden, for en hertug at forblive loyal over for en anden, for en at underordne sig en anden. Germanske mænd af samme blod gjorde det aldrig muligt for deres egne ledere og herskere - som uden tvivl eksisterede, fra Widukind til Florian Geyer - at skabe en tysk stat. I sidste ende faldt imperium efter imperium i ruin på grund af disse fejl - goternes, vandalernes, burgundernes, alemanernes og andres imperier.

Da tyskerne ikke kunne skabe en stat baseret på germansk ånd, tvang andre tyskere dem med en postet knytnæve til at acceptere en stat baseret på fremmed ånd – med blodsudgydelser, tårer og elendighed.

Hver gang ser vi den samme historie: Ulydighed, ikke-underordning, undervurdering af fjenden og et urealistisk ønske om betingelser for politiske situationer og faktorer, der , simpelthen ikke eksisterede. Igen og igen konfronterede en fjende i en hvilken som helst form os, som koldt kalkulerede med realiteterne af politiske konflikter på denne jord. Han avancerede skridt for skridt og igen og igen besejrede os – trods lavere kvalitet, ringere blod og dårligere kultur.

Vores egen skyld

Således har vores folk - det ønsker vi at konstatere for os tyskere -
rejste denne vanskelige vej i de sidste 2.000 år på grund af vores egen skyld.
Bebrejde ikke nogen fjende, fordi han har besejret os og krævet vores blod. For loven i Guds enorme verden, denne jords lov og nationernes lov beregner ikke, hvem der mente det godt i hans store hjerte, det tæller derimod, hvem der sejrer.

Mange vil stille og fortørnet rejse spørgsmålet: Hvorfor denne frygtelige beslutning om fejl og fejl på trods af alle dyderne? Kan vi have tro på fremtiden?

Vi ønsker her frit og åbent at sige, at intet styrker vor tro på vort folks og vort blods fremtid som det faktum, at trods alle fejl og

Machine Translated by Google

trods al lidelsen lever vores folk stadig og har i dag igen opnået storhed. Vi tror på skæbnen og på opgaven med vores blod. I de sidste to tusinde års historie ser vi ikke bare nederlag og elendighed, snarere vejen til læring, som er nødvendig for vores egen bevarelse.

Vejen til lydighed

Tjeneste for Kirken og Den Tyske Orden

I begyndelsen af dette årtusinde trådte i overensstemmelse med kirkens befaling næsten alle ikke førstefødte sønner af de bedste tyske slægter i kirkens tjeneste som præster og kirkelige embedsmænd. Mange tog korset op og drog på det tyske blods korstog langt mod øst ud i ørkensandet. Nogle af disse korstogsriddere var organiseret i forskellige ridderordener som ridderpræster. De bragte tysk mod, tysk ledelse og tysk ubestikkelighed med sig.

De lærte lydighed, underordning og statsautoritet - selv ældre end kirken - i orden fra den romersk-katolske kirke.

Staten Frederick II på Sicilien

Denne ridderorden deltog i skabelsen af den første moderne stat, baseret på principper om regeringsadministration og autoritær lydighed, som blev grundlagt af Frederik II på Sicilien. Fyldt med denne viden blev ordenen transplanteret til det tyske øst af den politisk kloge præst-adelsmand Hermann von Salza i første halvdel af det 13. århundrede. Der grundlagde den ordenens tyske stat i øst så velkendt for dig.

Den Tyske Ordens stat i Østpreussen

For første gang var det så nemt at indføre lydighed i tysk
territorium. Ud over den kristne religions absolutte herredømme kom det faktum, at riddere af racemæssigt bedste tyske blod - mænd fra de fornemste klaner og bevist i kamp - dannede en herskende klasse over folk og blandet blod, racemæssigt ikke lig med vores folk. Værdierne præstation og personlighed stod ved siden af lydighed mod kirken.

Den preussiske hær

Fra dette Østpreussen, der blev overtaget af kurfyrstene i Brandenburg som Konger af Preussen, blev principperne om administrationens organisering, renlighed og frem for alt ubetinget lydighed overtaget af Preussen. Den preussiske hær med dens lejetropper blev inde i Tyskland den første store skole for absolut disciplin. Dengang var denne disciplin ikke udelukkende baseret på det ædleste

Machine Translated by Google

den menneskelige sjæls motiver, snarere i mange tilfælde på den stærkeres magt, staten, på guld og levebrød og på frygt for sergentens pisk.

Den gamle Fritz' Preussen

Det fortsatte i en tid, indtil en heroisk ånd, den store preussiske konge, gamle Fritz, ledede denne disciplinerede hær i tre store krige. Det er nok rigtigt, at selv i den tredje Schlesiske Krigs sidste kampe stod den preussiske officer, ubarmhjertigt trænet til lydighed i kadetkorpset, med sin pisk bag musketeren. Ikke desto mindre blev denne lydighed allerede forædlet af kærligheden til lederen, af kærligheden til det udviklende preussiske fædreland, af æren af ikke blot at være lejesoldat, men snarere en helt i denne heroiske preussiske hær. For første gang høres en melodi i denne ubetingede lydighed: lad os være gode børn af vort land.

Befrielseskrigene

Næste skridt, efter et frygteligt nederlag, kom med Folkehæren i befrielseskrigene 1812 til 1815. Den borgerlige søn og studenten følte sig allerede beæret over at kunne tjene med frivillig lydighed som militsfolk og som soldater i den preussiske hær . Historien fortsætter derefter med hurtigere trin. Mere og mere kommer begreberne om frihed og ære såvel som lydighed tæt på folket.

1864, 1866

Slesvig-Holstenerne, Bayern, Württembergers og andre sydtyskere er frihedselskende folkeslag, som har levet i deres lande siden de tidligste tider. Deres udvikling var ens i mange aspekter og ikke altid lige. Men med denne ånds hær kunne Preussen ikke blot erobre og besejre dem i 1864 og 1866, det kunne snarere vinde dem indadtil for orden og lydighed fra

tyske rige og integrere dem med indre overbevisning.

Verdenskrigen

Historien går endnu et halvt århundrede frem til verdenskrigen. Ære, frihed og lydighed har trukket endnu tættere sammen. To millioner af de bedste tyskere meldte sig ikke kun for kampen for frihed, men også lige så villigt til tjeneste i rækkefølgen af den bedste organisation, den tyske hær.

I fire et halvt år var vi smedet. Nu igen viste skæbnen, at vi endnu ikke havde lært alt. Skæbnen viste det til dem, der skulle kommandere. De glemte ofte den sidste lydighed på tidspunktet for den sidste, sværeste prøvelse - når kroner, symboler og statsautoritetens ydre tegn forsvinder i nød, mudder og elendighed -

Machine Translated by Google

vil kun blive givet til deres ledere af et folk af samme blod. Selv da kommer det kun, hvis ære, frihed og lydighed står i harmoni. Den viste dem, der skulle adlyde, at enhver ulydighed, selv om den forekommer berettiget af såret ære og angiveligt krænket frihed, altid rammer sin egen herre. Det er en krænkelse af loyaliteten, fædrenes første synd, og den styrter eget blod og dermed den ulydige person ned i afgrunden.

Føreren og nationalsocialismen

Enhver nu - forhåbentlig sidste - skole på vores vej mod lydighed begyndte for vores tyske folk, der var ved at gå fra hinanden i sømmene. Skæbnen sendte os Führeren.
Selv en lydig soldat fra den store tyske hær, bar han hele viden om frihed, ære og blodværdi hos vores folk og tog os ind i sin skole. I femten års kamp og sejr oplærte han først nogle få, derefter flere og flere af de mænd, der elskede friheden mest, udvælgelsen af det mest krigeragtige tyske blod, som nationalsocialister. Lad mig i dag definere dette begreb: Som mænd, der bevidst er bærere af værdien af vores race og af vores blod, som ved, at blod er den mest nødvendige forudsætning for kultur og storhed. Samtidig blæste han viljens flammer til frihed og ære selv blandt de mest fanatiske, hvilket gav dem endnu mere energi og endnu mere ubøjelig vilje. Til sidst forbandt han styrkerne ved lige blodværdi, mægtig vilje til frihed og en meget stærkt følt æresfølelse med en frivillig - og dermed endnu mere obligatorisk - lydighed

som stammer fra blod, ære og ønske om frihed.

Jeg tror, man igen kan se med disse øjne på tysk historie og den selvforårsagede vej for vores folks lidelser. Den åbenbarer et formål i henhold til denne verdens evige, gode lov. Dette er på samme tid en indikation og en forpligtelse. Vores folk står ikke ved slutningen, snarere i begyndelsen af sin mission og den opgave, den har fået blandt denne verdens folk.

Schutzstaffelen

Nu kommer jeg til selve Schutzstaffel. Det er en del af dette nationalsocialistiske tyske arbejderparti skabt og trænet af Adolf Hitler. Inden for bevægelsen af Führer har den fået sin særlige opgave til beskyttelse af riget internt.

Oprettelse af Schutzstaffel

Führeren udstedte ordren om oprettelsen af Schutzstaffel i 1929 og en anden i januar 29 for at udvide denne formation. Det stod klart for os i 1929, at denne Schutzstaffel kun kunne udføre sin opgave, hvis den i højeste grad byggede på de principper og retningslinjer, som var fastlagt af bevægelsens Führer, samt på de dyder, der var indoktrineret i den.

Machine Translated by Google

Kendskab til værdien af blod og selektion

Den første rettesnor var og er for os viden om værdien af blod og selektion. Denne forudsætning var gældende i 1929, og den vil være gyldig, så længe der er en Schutzstaffel.

Vi gik frem som en opdrætter, der ønsker at rense en gammel, god stamme, der er blevet blandet og nedbrudt. Først besøger han marken til den såkaldte frøudvælgelse.
Til at begynde med afviste vi på grundlag af ydre karakteristika de mennesker, vi følte var ubrugelige til at bygge Schutzstaffel.

Udvælgelsen koncentrerede sig om dem, der kom tættest på det fysiske ideal om den overvejende nordiske mand. Ydre karakteristika som størrelse og racemæssigt udseende spillede og spiller stadig en rolle.

Jeg behøver ikke fortælle dig, at denne proces er blevet forbedret og strammet gennem årene, efterhånden som vi har fået erfaringer. Jeg beder dig også om at være overbevist om, at vi har fuldstændig klarhed over, at dette udvalg aldrig kan gå i stå. År efter år bliver vores krav strengere, efterhånden som Tysklands racehygiejne og den voksende forståelse for blod og avl løfter den tyske menneskehed.

Kravene til vores efterkommere om hundrede eller flere år må kræve meget mere af den enkelte, end det kan være tilfældet i dag. Vi ved også, at udvælgelsen baseret på ydre karakteristika - i dag foretaget med slægtsforskning og undersøgelser - kun kan være det indledende, de allerførste kriterier. Gennem alle leveår i Schutzstaffel skal denne udvælgelsesproces fortsættes. Dette skal efterfølges af eliminering af dem, der er uegnede til os på grund af karakter, viljestyrke eller følelser og dermed blod.

Gennem love, vi har givet os selv, ønsker vi for al fremtid at sikre, at ikke alle søn af en SS-familie, der er registreret i SS's klanbog, bliver en SS-kandidat eller endda hævder retten til at blive en SS-mand. Vi ønsker at sikre, at kun nogle af sønnerne i disse familier bliver accepteret af os som SS-mænd. Udvælgelsen og blodgennemstrømningen af det bedste blod af hele folket skal

konstant forekomme i Schutzstaffel. - Det er, hvad jeg har at sige for nu om udvælgelsesprincippet.

Machine Translated by Google

Vilje til frihed og kampånd

Den anden retningslinje og dyd, som vi bestræber os på at fremme i Schutzstaffel som dens evige karakteristika for al fremtid, er viljen til frihed og kampånd.

Præstationsprøver

Vi har altid haft ambitionen om at være bedst i hver kamp og i hver position. Vi nyder enhver mand og enhver formation, hvis præstationer og kampånd er lig med eller overgår vores egen. For alle, der er lig med os, er en gevinst for Tyskland. Han er også et bevis for os på, at vi havde for lidt energi, og at vi må fordoble vores indsats for at rense vores kampvilje og stålsætte vores hårdhed mod os selv.

Den sværeste skole - at vi hver især skal gå hele vores liv - og præstationsprøver - som hver af os skal bestå år efter år - sikrer, at hver enkelts mod og kampgejst, frem for alt i lederkorpset, bliver sat ind. til test igen og igen. Disse årlige prøver vil samtidig beskytte mod selvtilfredsheden i vore rækker, som så ofte er blevet en dødelig trussel mod det tyske folk.

Ydermere vil et fællesskab, der kræver fysiske og viljemæssige præstationer med jævne mellemrum op til alderdommen, forblive enkelt. I det lange løb vil den automatisk afvise ting, der kan være rart for et behageligt liv, men som svækker vores styrke for Tyskland, og som kan underminere kampgejsten.

Loyalitet og Ære

Den tredje rettesnor og dyd, der er nødvendig for udviklingen og essensen af Schutzstaffel, er begreberne loyalitet og ære. De er fremsat i to erklæringer. En udtalelse blev givet os af føreren: "Min ære er loyalitet!" Den anden kommer fra gammel tysk højre: "Al ære kommer fra loyalitet."

Mange ting, lærer vi SS-manden, kan tilgives på denne jord, men én ting aldrig, nemlig illoyalitet. Den, der bryder loyaliteten, adskiller sig selv fra vores fællesskab. For loyalitet er et spørgsmål om hjertet, aldrig om sindet. Sindet kan gøre modstand. Det er ofte skadeligt, men aldrig uforbederligt. Men hjertet skal altid slå det samme. Hvis det stopper, dør manden - ligesom et folk dør, hvis det bryder loyaliteten. Her mener vi loyalitet af enhver art: loyalitet over for føreren og dermed til det tysk/germanske folk, dets vilje og dets art; loyalitet over for blodet, til vores forfædre og vores børnebørn; loyalitet over for vores klan; loyalitet over for kammeraten; og loyalitet over for de uigendrivelige love om anstændighed, renlighed og ridderlighed. Man synder ikke kun mod loyalitet og ære, hvis

Machine Translated by Google

man lader passivt sin eller Schutzstaffels ære plette. Han synder først og fremmest imod det, hvis han ikke respekterer andres ære, hvis han håner ting, der er hellige for andre, eller hvis han ikke stiller op, mandigt og anstændigt, for de fraværende, de svage og de forsvarsløse.

Lydighed

Den fjerde rettesnor og dyd, der gælder for os, er lydighed, den ubetingede lydighed, der stammer fra høj frivillighed, fra tjenesten til vores verdenssyn. Vi er klar til at bringe ethvert, absolut ethvert offer af stolthed, af ydre ære eller af andre ting, der er kære og dyrebare for os personligt. Denne lydighed tøver ikke en gang, den følger snarere ubetinget enhver ordre, der kommer fra føreren eller fra nogen egentlig overordnet. Denne lydighed forblev tavs i kampens periode, hvor viljen til frihed ville skrige ud. Denne lydighed krævede vågne sanser rettet mod fjenden – uden at bevæge en finger, medmindre det blev beordret til det. Det betød også ubetinget lydighed ved angrebet, selvom han måske følte i sit hjerte, at han ikke var i stand til det.

Vi er ærlige nok til, at vi ikke hævder, at hver eneste af os, helt til sidste mand, fuldt ud har forstået alle disse love. Men vi tror, vi kan sige, at Schutzstaffelen for det meste i de sidste seks år har samlet sig efter disse love, at den er bygget på dem, og at den lever efter dem. Vi ved, at vi skal absorbere flere og flere af disse dyder hvert år, hvilket gør dem til hver SS-mands selvfølgelige ejendom. Vi er overbeviste om, at om år fra nu, før eller siden, når skæbnen bestemmer, og den første generation af denne Schutzstaffel ikke længere er der, vil vi være i stand til at videregive disse dyder som en komplet arv og som den bedste tradition til dem, der bliver SS -mænd efter os.

Ægteskabsloven

I overensstemmelse med disse retningslinjer og dyder har vi givet os selv love og etableret livet i vores samfund og sat vejen for en fjern fremtid. Den første lov blev etableret i 1931 som SS-loven, der krævede ægteskabs- og forlovelsestilladelse for hver SS-mand. Vi har draget konsekvenserne

fra anerkendelsen af blodets værdi. Vi ved, at det ville være nytteløst at samle mænd med raceudvælgelse uden at tænke på klanen. Vi ønsker ikke at begå fejlene fra soldaten og andre mandlige organisationer, som kan bestå i århundreder, men så går til grunde, fordi blodgennemstrømningen i avlen og klanens tradition mangler. Vi ved af dybeste overbevisning, at et fællesskab kun kan lykkes med at vise vejen mod fremtiden, hvis det har ærbødighed for forfædrene til de tidligste tider, og hvis det lever med overbevisningen om folkets evige oprindelse. Det ved vi kun, når anerkendelsen af blod tolkes som en hellig arv - og at en raceren klan

Machine Translated by Google

skal videregives - en race og et folk kan få evigt liv. Vi er gennemsyret af overbevisningen om, at kun den generation, der er indlejret mellem forfædre og efterkommere, fatter den rigtige målestok for sin opgave og for sin forpligtelse og det mindste i individets eget, dødelige selv.

Barnets Sejr

Vi har erfaret, at kun manden med denne overbevisning lærer beskedenhed selv i tider med succes og undgår fejlene som overdreven selvtillid og arrogance. Ligeledes er det kun sådanne mænd, der kan udholde tider med den største nød med den samme jernro, som de viste i tider med held, og leve i spartansk enkelhed. Vi lærer vores SS-mænd - ud over ægteskabsloven og korrekt valg af ægtefælle - at hele vores kamp, to millioners død i verdenskrigen, de seneste femten års politiske kamp og udvidelsen af vores Wehrmacht for at beskytte vores grænser, ville alt være nytteløst og forgæves, hvis den tyske ånds sejr ikke følges af det tyske barns sejr.

Vi har gjort det til en af vores opgaver at gøre mere end at tale, i stedet for at gå gennem gerning og eksempel i vores egne rækker. Vi vil i dag og i fremtiden indprente vore mænd, at den helligste og mest værdifulde af vort folk er moderen, der er sig sin hellige pligt bevidst, og at det tyske barn er det dyrebareste.

SS-mandens æreslov

Endnu en lov fastsat af SS den 9. november 1935 om, at hver SS-mand har ret og pligt til at forsvare sin ære med et våben. Loven definerer samtidig, hvem der er SS-mand i SS-ordenens forstand. Hvert SS-medlem skal tjene som praktikant i 1 14 år, afgive sin SS-ed til Führer, hæderligt udføre sin Arbejdstjeneste og Wehrmacht-tjeneste og være mindst 21 år gammel. Herefter præsenteres han for SS-dolken og bliver optaget i SS-ordenen som fuldgyldig SS-mand. Hver af os er en SS-mand, uanset om det er hvervet mand eller officer eller rigsführer.

Vi har givet os selv denne æreslov, fordi vi er overbeviste om, at kun den mand, der ved, at han en dag hvor som helst kan tages til ansvar for hver af sine gerninger og ord, vil fatte den endelige betydning af vores samfund og lære at tjene sit folk som en upåklagelig, ren livssoldat. For denne æreslov forpligter ham til at bevare sin egen ære ligesom den kræver, at andre respekterer ham. Den pålægger princip, godhed og generøsitet over for sine kammerater, sine landsmænd og sine medmennesker som en pligt.

Nu kan jeg tage stilling til et par problemer. Først: I et hæfte med titlen "50 spørgsmål og svar til SS-manden", er det første spørgsmål: "Hvad er din ed?"

Machine Translated by Google

Troen på Gud

Svaret er: "Vi sværger dig, Adolf Hitler, som fører og kansler for det tyske rige, loyalitet og mod. Vi lover dig og de overordnede, som du har udpeget, lydighed til døden. Så hjælp os GUD!"

Det andet spørgsmål er: "Så du tror på en Gud?"

Svaret er: "Ja, jeg tror på en Gud!"

Det tredje spørgsmål er: "Hvad synes du om en person, der ikke tror på Gud?"

Svaret er: ”Jeg betragter ham som arrogant, megaloman og stum. Han er ikke egnet til os.”

Jeg har informeret dig om disse tre spørgsmål og svar for klart at præsentere vores holdning til religion. Vær sikker på, at vi ikke ville være i stand til at danne et sådant jernbeklædt korps, hvis vi ikke havde overbevisning og tro på en Gud, der står over os, som har skabt os, vort fædreland, vort folk og jorden, og som har sendt os. vores Führer.

Vi er fromt overbevist om, at vi i overensstemmelse med jordens evige love skal stå ved enhver gerning, hvert ord og enhver tanke.
Alt hvad vores sind tænker på, vores tunge taler og vores hånd udfører, stopper ikke med dets udførelse, det er snarere en sag, der vil have en virkning, en uundgåelig kurs, der vil vende tilbage til os og vores folk som en velsignelse eller som en forbande. Tro mig, folk med denne holdning er alt andet end ateister. Vi nægter at lade os bagtale som ateister – gennem misbrug af begrebet hedensk – simpelthen fordi vi som samfund ikke omfavner en bestemt trosretning eller dogme eller kræver dette af nogen af vores mænd. Vi giver os selv ret og frihed til at trække en skarp og tydelig grænse mellem religiøs/kirkelig/konfessionel aktivitet og politisk/ verdensanskuende soldater, og vi vil indædt bekæmpe enhver krænkelse. Ligeledes lærer vi vores mænd -

trods megen berettiget forargelse og mange dårlige oplevelser, som vores folk tidligere har haft på dette område - at respektere alt, hvad der er helligt for enhver folkekammerat - på grund af hans uddannelse og overbevisning - uden nogen fornærmelse i ord eller gerning.

Machine Translated by Google

Blod og Jord

Den anden erkendelse præsenterer jeg for jer, tyske bønder, som Reichsführer SS, der selv er en bonde i blod og essens. Begrebet blod repræsenteret af Schutzstaffel fra begyndelsen ville være dømt til døden, hvis det ikke var uadskilleligt knyttet til overbevisningen om jordens værdi og hellighed. Fra begyndelsen har hovedkontoret for race og bosættelse nedfældet begrebet "blodjord" i sit navn i en anden formulering, men med samme betydning. Jeg forsikrer jer om, at det ikke er tilfældigt, at rigsbondelederen af det tyske rige har tilhørt SS i årevis og som Obergruppenführer er chef for dette race- og bosættelseshovedkontor. Det er heller ikke tilfældigt, at jeg er bonde, og at jeg tilhører Rigsbonderådet.

Hverken bønder eller SS-mænd hører til den type mennesker, der overflødigt siger en masse pæne ord. Det kan siges klart og tydeligt, at som det var før i tiden, så vil det også forblive i fremtiden. Hvor Adolf Hitlers bønder står, vil de altid have Schutzstaffel ved deres side som deres mest trofaste ven. Ligeledes,

vi ved, at hvor Adolf Hitlers Schutzstaffel står, står den tyske bonde ved dens side som bedste kammerat og ven. Sådan er det i dag, og sådan vil det være for hele fremtiden.

Sikkerhedstjeneste og hemmeligt statspoliti

Jeg ved, at der er mange mennesker i Tyskland, der føler sig syge, når de ser denne sorte uniform. Vi forstår dette, og vi forventer ikke, at vi vil blive elsket af alt for mange. Vi bør og vi vil respektere alle, der holder Tyskland kært. De, der har dårlig samvittighed over for Führeren og nationen, bør frygte os. For disse mennesker har vi bygget en organisation kaldet sikkerhedstjeneste. Som SS sørger vi også for mændene til tjeneste i Secret State Police. Vi vil konstant opfylde vores opgave med at være garant for Tysklands sikkerhed internt ligesom den tyske Wehrmacht garanterer beskyttelsen af Rigets ære, storhed og fred udadtil. Vi vil sørge for, at den jødisk-bolsjevikiske revolution af undermenneskelighed aldrig mere i Tyskland, Europas hjerte, bliver antændt indefra eller af udsendinge udefra. Vi vil blive et ubarmhjertigt bøddelsværd for alle disse kræfter - hvis eksistens og aktivitet er kendt for os - på dagen for selv det mindste forsøg, det være sig i dag eller i årtier eller i århundreder.

Bolsjevisme - ikke et nutidigt fænomen

Jeg vender tilbage til begyndelsen og ønsker igen at understrege, at bolsjevismen ikke er et nutidigt fænomen, der kan diskuteres ude af eksistens eller tænkes væk, fordi vi ønsker det. Vi kender ham, jøden, folket, der består af alles affald

Machine Translated by Google

folk og nationer på denne planet, som den har stemplet sin jødiske blodart på. Dens ønske er verdensherredømme, dens begær er ødelæggelse, dens vilje er udryddelse, dens religion er gudløshed og dens idé er bolsjevismen. Vi undervurderer ham ikke, fordi vi tror på vores folks guddommelige mission, og vi tror på vores igen opstandne styrke gennem Adolf Hitlers ledelse og arbejde.

Schutzstaffelen

Vi står og er vokset inden for dette genopstandne folk som Schutzstaffel, grundlagt på Führerens ordre. Selvom jeg i dag forsøgte at beskrive SS's organisation, grundlag og opgave for jer, vil ingen forstå os, medmindre de prøver at inderst inde med deres blod og med deres hjerte. Det kan ikke forklares, hvorfor vi, så små i antal, omtrent to hundrede tusinde mænd i det tyske folk, har denne styrke i os. Det kan ikke logisk forklares, hvorfor hver af os i dag, der bærer den sorte uniform, uanset hvor han måtte være, er båret af styrken af dette vores samfund. Det være sig på sadlen af en væddeløbshest, fægte i gymnastiksalen, tjene som embedsmand, bære sten som bygningsarbejder, have et højt regeringskontor, gøre tjeneste som soldat, skabe værker af tysk ånd eller stå på sin plads hvor som helst som en mand, måske uset.

Hver af os ved, at han ikke står alene, snarere denne hidtil usete styrke på to hundrede tusinde mænd, der er svoret sammen
skænker ham enorm energi, ligesom han ved, at han er en repræsentant for dette sorte korps i dette hans samfund. Han skal hædre det med bedste præstation på sin post. Således samles og marcherer vi i overensstemmelse med uforanderlige love som en nationalsocialistisk, soldaterorden af nordiske beslutsomme mænd og som et svoren fællesskab af klaner ad vejen ind i en fjern fremtid. Vi ønsker og tror på, at vi ikke kun vil være børnebørn, der kæmpede mere succesfuldt, snarere ud over det forfædre til langt fremtidige generationer, der er nødvendige for det tyske/germanske folks evige liv.

Machine Translated by Google